
PRZERAŻAĆ SIĘ (3) *vb impf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); pierwsze a pochylone.

praes 1 sg przerażam się (1). ◇ imp 1 sg niech się przerażam (1). ◇ 3 sg niech się przeraża (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ulegać silnym emocjom; przen; tu: bać się (3) :

*Zwrot: »przerażać się strachem, bojaźnią« [szyk zmienny] (2:1): Niech lię o żadnego łąkę tak nie
ítáram iáko o twoię/ y z żadnego niełálki ták lię boiáźnią nieprzerażam iáko z twoiey. *LatHar* 22;
Niech sítąpi myśl moiá/ do źiemie ćiemnościámi y mgłą śmierći ószpeconeý: [...] niech obaczy á
ítráchem lię przeraża. *LatHar* 151, 215.*

Formacje współrdzenne cf DORAZIĆ.

ALKa